

SLADKÝ ŽIVOT

A man in a dark suit and a woman in a green dress standing on a staircase. The man is on the left, looking towards the woman on the right. They are both looking down. The woman has long red hair and is wearing a green one-shoulder dress, a necklace, and earrings. The background is a staircase with a decorative metal railing.

Lynne Grahamová
Snoubenkou
na chvíli

LYNNE GRAHAMOVÁ

SNOUBENKOU
NA CHVÍLI

PŘEKLAD

ZUZANA ĽALÍKOVÁ

Milá čtenářko,

Podruhé se v tomto měsíci setkáte s vnučkami řeckého miliardáře, který se rozhodl, že dívky, s nimiž se řízením osudu seznámil až v jejich dospělosti, se dobře provdají... i kdyby nechtěly!

Minulý měsíc, možná si ještě vzpomenete, to byl příběh nazvaný Vila na pobřeží, v němž se se svým osudem setkala Winnie. A abychom nezapomínali na to, že pár jsou vždycky dva, tak pochopitelně i Eros, její šéf a milenec... a taky otec jejího dítěte.

Tento měsíc se panovačný dědeček rozhodl, že jeho vnučku Vivi si za manželku vezme Raffaele... aby odčinil to, jak se k ní v minulosti zachoval. Je v tom ale háček... a v tom háčku je další háček. Jaký, na to už musíte přijít sama! Příběh se jmenuje Snoubenkou na chvíli.

Vždycky rád v dopise upozorňuji na knížky na pokračování, to ale neznamena, že by mé další příběhy v tomto měsíci byly nějaké popelky. Leda snad v tom smyslu, že hrdinka každé z nich se v jednu chvíli promění na princeznu. Aspoň pro toho pravého prince!

S láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

**SNOUBENKOU
NA CHVÍLI**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Italian Demands His Heirs

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:
Zuzana Lalíková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2019 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościeńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-5126-6 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5127-3 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5128-0 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Stamboulas Fotakis si zachmuřeně pročetl objemný fasciكل. Vedle spisu ležela mnohem tenčí složka obsahující zprávu o Raffaelem di Mancinim, kterou mu poslal jeho soukromý vyšetřovatel.

Raffaele di Mancini, noční můra Stamovy vnučky Vivi, muž, jenž jí bezdůvodně a krutě ukřivdil.

Další pohledný zmetek, pomyslel si podrážděně, otevřel složku a prohlédl si fotografii své oběti – muže s ostře řezanými rysy a tváří Adonise. Jeho tři vnučky opravdu měly slabost pro pohledné muže.

Problémy své nejstarší vnučky Winnie vyřešil, přestože to všechno nedopadlo úplně tak, jak si plánoval, protože se rozhodla, že zůstane provdaná za otce svého syna.

Naopak Vivi... chytrá, horkokrevná Vivi... to bude mnohem těžší oříšek k rozlousknutí než poslušná a povolná Winnie.

Na oslavě svých sedmdesátých pátých narozenin se s Vivi pohádal, což bylo pro muže Stamova formátu, před nímž se lidé spíš obvykle jen třásli strachem a zahrnovali ho lichotkami, něco neobvyklého.

Stam byl coby velmi bohatý a vlivný muž zvyklý na to, že lidé dělají přesně to, co jim nařídí. Ale ne Vivi,

připomněl si láskyplně. Vivi se ho nebála, bez zaváhání říkala, co má na srdci, a on k ní tak za její vnitřní sílu a odhodlanost cítil ještě větší úctu.

Naštěstí pro něj Vivi z celého srdce Raffaeleho di Manciniho nenáviděla za to, jak jí zničil život. Před dvěma lety jí pošramotil pověst, jenom aby zachránil svou mladší sestru, která tak z dalšího skandálu vyvázla bělejší než padlý sníh. Vivi byla naopak obviněna nejen z toho, že si vydělává prostitucí, ale Raffaele jí také dával za vinu to, že Ariannu přinutila svléknout se před kamerou a upsat se jako luxusní společnice v zaplivané firmě vydávající se za modelingovou agenturu.

Ne, Vivi se do Manciniho určitě nezamiluje, rozhodl se Stam s pobaveným úsměvem. Ze tří potenciálních manželů, které vybral, aby zachránili pověst jeho vnuček, představoval Raffaele di Mancini nepopíratelně největší nebezpečí, stejně jako největší záhadu.

Raffaele, miliardář, bankéř a známý filantrop, byl potomkem dlouhé rodové linie s modrou krví, jejíž kořeny se daly vystopovat až do desátého století. Byl považován za génia na poli finančnictví, vedl působivě diskrétní a konzervativní život a nikdy nevyhledával pozornost médií.

I kvůli tomu bylo pro Stama o to náročnější pochopit, proč se Mancini rozhodl pro tak nezvyklý krok a z chudáka Vivi udělal na základě nejchabějšího možného důkazu úplnou poběhlici. Domníval se snad, že by tím ochránil svou mladší sestru Ariannu, kterou by tak už nikdo nespojoval s tím pochybným podnikem, do kterého se obě ženy nechtěně zapletly?

Co na tom záleží, když škoda už byla napáchána? připomněl si Stam.

Problém zůstal – Mancini byl příliš chytrý na to,

aby se dal obelstít běžnými kličkami, a příliš bohatý a čestný, než aby se dal podplatit. To znamená, že Stam musí přistoupit ke krokům, které by si rád odpustil, zvláště když mu ta složka prozradila, že Mancini celý život chránil svou divokou sestru před následky jejích chyb.

I Stam musel uznat, že je chvályhodné, že Mancini-mu záleží na dívce, která je pouze jeho poloviční sestrou a dcerou na drogách závislé nevlastní matky, jíž mohl jen pohrdat. Za to, co udělal s chudákem Vivi, si však Mancini zaslouží to, co si pro něj Stam nachystal.

Raffaele di Mancini byl neklidný. A netušil proč, což ho dráždilo ještě víc, protože vždycky věřil svému instinktu. Přesto bylo něco špatně, věděl to.

Jeho život fungoval jako dobře naolejovaný stroj. Každý den měl přesně naplánovaný, od šesté hodiny ranní, kdy se probouzel a snědl perfektně připravenou snídani, po okamžik, kdy každý večer usínal v příkrývkách potažených povlečením z té nejkvalitnější látky.

Po dlouhé době vládl v jeho rodině klid. Jeho nejmladší sestra Arianna, která celé roky dělala své rodině starosti, se konečně usadila a čekala ji svatba s vhodným mužem, s nímž v současné době bydlela ve Florencii. Nedělal si proto žádné starosti ani nemusel tahat z pat žádné trny.

V Londýně, kde měl pronést na konferenci bankéřů proslov, na něj čekalo překvapení. Na schůzku ho pozval sám Stamboulas Fotakis, o němž se vědělo, že se společnosti spíš vyhýbá. Raffaele za ním měl přijet do jeho velkolepého, několikapatrového londýnského bytu.

Fotakis patřil mezi nejbohatší lidí na světě, avšak

Raffaele se s ním nikdy nesetkal, proto ho zajímalo, čím si takové pozvání zasloužil. Navíc ho zajímal i muž samotný, jak si neochotně přiznal.

Během let byly o Stamu Fotakisovi sepsány celé stohy papíru, a i kdyby se o půlce těch zvěstí dalo říct, že jsou to nesmysly, ta druhá půlka stačila, aby bylo zřejmé, že Stam je živoucí legendou.

Raffaele si netrpělivě prohrábl krátce zastřižené černé vlasy a podíval se na své značkové hodinky. Nebyl zvyklý, že ho někdo nechává čekat. Raffaele věřil, že dobré vychování je pro obchod stěžejní, proto se zamračil a oči tmavé jako dva uhlíky mu zableskly podrážděním. Stamboulas Fotakis měl zpoždění.

Do recepce vstoupila osobní asistentka, krásná blondýna, a vybídla ho, aby ji doprovodil k výtahu, kde se s ním pokusila navázat konverzaci a flirtovat s ním. Podrážděně sledoval, jak před ním pohazuje vlasy, kmitá řasami a věnuje mu dlouhé pohledy. Jako by sledoval otravnou mouchu, které se nemohl zbavit.

Ženy se mu vrhaly k nohám v jednom kuse, a to ho často dráždilo. Stálo to v cestě normálnímu rozhovoru a škodilo to profesionální atmosféře na pracovišti. Kdyby pracovala pro Raffaeleho, okamžitě by ji nechal za takové chování bez milosti vyhodit.

Ženy měly v jeho životě místo, to jistě. Raffaele měl stejně jako mnoho jiných třicetiletých mužů zdravou chuť na sex. Byl však na rozdíl od ostatních mnohem diskrétnější. Své milenky si pečlivě vybíral a žádný z jeho poměrů netrval déle než několik týdnů. Měl pro to dobrý důvod.

Raffaele postupně zjistil, že čím delší dobu strávil s jednou ženou, tím víc se k němu připoutala a tím méně diskrétní byla. Neměl v úmyslu se ženit dříve než po čtyřicítce. Věřil, že v tom věku si už dokáže

manželku zvolit moudře, a proto si do té doby hodlal co nejdéle užívat sex bez závazků.

Raffaele byl uveden do dřevem vyložené kanceláře. Otevřely se další dveře a v nich se objevil malý bělovlasý vousatý muž. Okamžitě zvedl silnou složku na stole a nabídl ji Raffaelemu.

„Pane di Mancini,“ oslovil ho Stam Fotakis suše.

„Pane Fotakisi.“ Raffaele sice neměl prázdné společenské řeči v oblibě, i jeho však překvapilo, jak málo času jim byl ochotný věnovat Fotakis. Přijal od něj složku a posadil se na křeslo, jež mu jeho hostitel nabídl.

„Zajímal by mě váš názor,“ vybídl ho Stam.

Zatímco Raffaele listoval neuvěřitelně detailně zpracovanou zprávou, narůstal v něm děs.

V té složce byly sepsány všechny Arianniny chyby a provinění, a dokonce i několik dalších, o nichž neměl Raffaele ani tušení. Ztěžka polkl a snažil se potlačit šok, který mu takový výčet činů jeho sestry způsobil.

„Co chcete s těmito informacemi dělat?“ zeptal se Raffaele tak věcně, jak to jenom šlo, přestože jím zmítal vztek.

Jeho hostitel si ho poklidně měřil. „To záleží na vás. Tyto informace předám bulvárním novinářům, jen pokud mě zklamete,“ oznámil mu tiše.

„Přiznám se, že takovou výhrůžku jsem nečekal,“ vydechl Raffaele znepokojeně. „Nechce se mi věřit, že by vám moje sestra jakkoli ublížila.“

„Moc rád vám to vysvětlím,“ ujistil ho Stam mrazivým hlasem. „Budu vám vyprávět o dvou mladých ženách. Jedna z nich se narodila do světa luxusu, bohatství a výsad... Vaše sestra.“

„A ta druhá?“ vybídl ho Raffaele netrpělivě.

„Ta se narodila do chudé rodiny, nikdy nepoznala

žádné výhody. Vyrostla z ní tvrdě pracující, vzdělaná a uznávaná mladá žena... Moje *vnučka*."

„Vaše vnučka,“ zopakoval Raffaele dutě. Pořád uvažoval, co by po něm Stam mohl asi tak chtít.

„Vivien Mardasová, jinak známá jako Vivi,“ nadhodil Stam. „Po určitou dobu byla blízkou přítelkyní vaší sestry.“

Raffaele ztuhl. Začínal chápat, kam tím Stam míří.

„Vzpomínám si na ni,“ přiznal škrobeně. „Takže je z vaší rodiny?“

„Ano,“ odpověděl Stam stejně příkře. „Chci ji chránit stejně, jako vy chcete chránit svou sestru. A rád bych napravil všechna příkoří, která si prožila.“

Raffaele diplomaticky mlčel, zatímco v něm jako požár hořel palčivý vztek. V duchu si spojoval všechna vodítka.

Vivi v době, kdy ji znal, vůbec netušila, že má velmi bohatého a mocného dědečka. Je očividné, že sotva se o této jistě vítané skutečnosti dozvěděla, o těch méně příjemných detailech své minulosti mu zalhala.

„Příkoří?“ podivil se.

„Tím, že jste ji označil za prostitutku, jste jí zničil pověst. Vzhledem k tomu, že je tohle směšné obvinění i celá ta historka stále dostupná na internetu všem, kdo by si ji chtěli vyhledat, Vivi nedokáže najít práci úměrnou svým schopnostem,“ zavrčel Stam. „Je nevinná, a přesto si mnohé vytrpěla. Její kamarádky se jí zřekly, její jméno protáhlo mnoho lidí bahnem. Vysmívají se jí, pohrdají jí, vyhodili ji ze zaměstnání, až nakonec musela přijmout jiné příjmení, aby svou ostudnou minulost zakryla. Teď nosí jméno Vivien Foxová.“

Raffaele přikývl, aniž by na něj příběh o Vivině smutném osudu udělal jakýkoli dojem. *Nejsem ale*

starý muž, který si o svém vnoučeti samozřejmě myslí jen to nejlepší, uznal bez zaváhání.

Raffaele byl chladný, logicky smýšlející a podezřívavý, zvláště pokud měl nějakou ženu považovat za nevinou. Do dnešního dne se totiž s žádnou skutečně nevinou ženou nesetkal.

Na Vivi si vzpomínal *velmi* dobře. Vlasy, které se jí třpytily jako měď na slunci, avšak na omak byly jako hedvábí. Vysoká krásná zrzka, která dokázala působit elegantně, ať už si oblékla cokoli, třeba i džínsy. Pokožka jako alabastr a oči modré jako bezmračná letní obloha nad Itálií.

Také si vzpomínal, jak *málo* by stačilo, aby jejím svodům podlehl, přestože nedosahovala jeho očekávání, která na ženy ve všech ohledech měl. Unikl jen o vlásek, a za to byl velmi vděčný. Nelitoval ničeho, co řekl a co mohlo Stama Fotakise urazit.

Leda by se Stam chtěl za takovou urážku pomstít na mé mladší sestřičce, ustoupil Raffaele.

A Arianna by určitě došla úhony, kdyby se tisk někdy doslechl o její ne zrovna čistoskvoucí minulosti, protože rodina jejího snoubence byla velmi konzervativní a donutila by ho, aby se s Ariannou rozešel. Arianna by se pak začala chovat stejně nevypočitatelně jako předtím, než se zamilovala do Tomase.

„Nevím, co ode mě chcete,“ pronesl Raffaele klidně. „Nemůžu ale uvěřit, že chcete ublížit takové naivní mladé ženě, jako je moje sestra. Arianna se jako problémová už narodila.“

Stam zvedl ruku a umlčel ho.

„Vím, že se narodila závislá na drogách a nedokáže své impulzivní chování ovládat. Vím, že není zrovna chytrá a až příliš důvěřuje cizím lidem. To ale není moje starost. Je to vaše starost,“ poukázal nevzrušeně.

„Chci, abyste vše napravil, a to tím, že se oženíte s Vivi a dáte jí své slavné příjmení.“

„Oženil se s ní?“ vykřikl Raffaele nevěřičně, raději však okamžitě zatnul zuby a polkl další ne zrovna moudré poznámky, jimiž by pravděpodobně jen zpochybňoval Vivinu nevinnost a podráždil Stama ještě víc.

„Jenom naoko, ale s dostatečnou pozorností médií, abychom jí tak zajistili patřičné místo ve společnosti,“ pokračoval Stam stále tím svým klidným hlasem, jako by diskutoval o počasí. „Nic víc nechci. Oženíte se s ní a po čase zas rozvedete. Vivi ani nebude žádat žádné finanční vyrovnání. Snad uznáte, že je to skromná žádost.“

„Skromná?“ vyhrkl Raffaele nevěřičně.

„Ano. Nepochybuju, že v porovnání s mojí vnučkou se, co se týče původu a výchovy, jistě cítíte jako něco víc,“ prohlásil Stamboulas suše. „Nebudu vám to vyčítat. Ale měl byste být vděčný, že od vás výměnou za tuhle složku žádám jen a pouze dočasnou půjčku vašeho dobrého jména, protože tenhle spis by plány vaší sestry na vdavky hodně rychle překazil.“

Fotakis ví *všechno*, pochopil Raffaele neochotně. Jakkoli ho Stamova žádost, aby se oženil s Vivi, pobouřila, moc dobře věděl, že to musí vzít aspoň do úvahy, aby Arianně zajistil budoucnost a bezpečí. Tomase nedospělost a impulzivní chování jeho sestry okouzlovaly, přestože mnoho jiných mužů by spíš vzalo nohy na ramena, navíc ji chtěl z jiných důvodů než jenom proto, že je dědičkou velkého jmění. Klidný a rozvážný Tomas, úplný opak Arianny, se k Raffaeleho sestře dokonale hodil, a co víc, Arianna ho *milovala*.

Jak by mohl mlčet, když by jeho sestra ztratila vše, a to kvůli takovým triviálním incidentům, jako když se

koupala nahá ve slavné fontáně nebo když ji omylem zatkli a obvinili z krádeže?

Naneštěstí byly v té složce zaneseny i poněkud temnější epizody, například že strávila noc s dvěma muži, protože se s ní její takzvané kamarádky vsadily.

„Nelíbilo se mi to,“ přiznala se bratrovi provinile, když se o té nešťastné příhodě dozvěděl. „Ale všichni ostatní takové věci dělají a já chtěla zapadnout mezi ně... Chtěla jsem, aby mě měli *rádi*.“

Po té aféře jí Raffaele všechny kamarádky zakázal, protože pochopil, že jeho sestra je příliš zranitelná, než aby ji nechal na pospas lidem, kteří by byli schopni její přátelské povahy využít pro své pobavení.

„Předpokládám, že jste tento nápad už s Vivi probral,“ pronesl Raffaele úsečně. „A že s ním souhlasí.“

„*Souhlasí?*“ Stam se náhle nahlas rozesmál. „Vivi vás nenávidí a už vůbec se za vás nechce provdat! Obávám se, že ji musíte sám přemluvit, aby za vámi přišla k oltáři.“

„Opravdu po mně chcete, abych uvěřil, že s tímhle vaším návrhem nemá nic společného?“ vydechl Raffaele nevěřicně.

„Samozřejmě že s tím nemá nic společného!“ ohradil se Stam. „Vivi se neřídí logikou. Řídí se emocemi. Můj... ehm... návrh, aby se za vás provdala, ji velmi rozeznil, ale jsem si jistý, že muž jako vy, který je zvyklý dosáhnout všeho, co si zamane, dokáže její názor změnit.“ Stamovi se tmavé oči zaleskly pobavením. „Pokud chcete, aby se o této složce nikdo nedozvěděl, *musíte* dostat Vivi do kostela.“

„Tím mám odčinit svoje hříchy, je to tak?“ ucedil Raffaele skrz zařáté zuby.

„Pokud to tak chcete brát, pak ano. Pro mě to není podstatné. Dostaňte ji do kostela, navlékněte jí snubní

prsten, ale neopovažujte se jí ani dotknout,“ varoval ho Stam Fotakis. „Chci, aby se mi vrátila v pořádku a nedotčená. Je to jasné?“

Na Raffaeleho tvářích naskákaly rudé skvrny a zdůraznily mu tak vysoko posazené lícni kosti. „Nikdy jsem se žádné ženy nedotkl proti její vůli,“ odsekl mrazivě.

„Moje vnučka s vámi nechce mít nic společného, takže se jí rozhodně nedotknete,“ prohlásil Stam spokojeně. „Troufám si říct, že jste u žen zvyklý na jinou reakci... ačkoli musím uznat, že mé osobní asistentce jste ve výtahu na tu vějičku neskočil.“

„Vy jste to na mě nastražil?“ vydechl Raffaele nevěřícně. Na okamžik se mu nedostávalo slov.

„Rád si zjišťuju předem, jakou povahu má muž, s kterým mám co do činění, a vy jste mým testem prošel. Nejste žádný svůdník,“ musel uznat Stam. „Jen se snažím Vivi chránit. Jsem její dědeček. Je to moje povinnost.“

Raffaele už měl na jazyku, že když měl Vivi v náručí naposledy, rozhodně to nebylo proti její vůli, avšak ta slova polkl, věděl totiž, že by se tak ocitl na hodně tenkém ledě. Místo toho se rozhodl být rád, že jsou věci, o nichž její dědeček očividně *nemá* nejmenší tušení.

A teď, v pohodlné limuzíně už na cestě zpátky do svého londýnského domu, se Raffaele snažil rozhodnout, co dál. Vždy věřil, že když je člověk velmi, opravdu velmi bohatý, jeho bohatství mu zajišťuje určitou ochranu, avšak v situaci, v níž se ocitl, se náhle cítil bezmocný jako nemluvně.

Bohatství koneckonců neochránilo Ariannu před nešťastnými příhodami, které ji provázely od samotného jejího početí, ani nezastavilo starého a mocného muže, jenž chtěl odplatu za hřích, který však Raffaele nespáchal.